

Vrijednost svetih mjeseci i prvih deset dana zul-hidžeta

Hatib: dr. Fejsal ibn Džemil el-Gazavi

26. zulkade 1438. po Hidžri / 18. august 2017.

Sva hvala i zahvala pripadaju Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko mu na Pravi put ne može ukazati.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema i svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik, neka je na njega i njegove ashabe Božiji blagoslov i mir.

Uzvišeni kaže: "O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojaznošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!" (Ali Imran, 102); "O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jedne osobe, od koje je njen par stvorio, a od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. Bojte se Allaha, Čijim imenom jedni druge molite, i čuvajte rodbinske veze. Allah vas, doista, nadzire" (En-Nisa, 1); "O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijeha vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio." (El-Ahzab, 70–71).

Allah, džellešanuhu, iz Svoje neizmjerne mudrosti, odabrao je i odlikovao neka svoja stvorenja (ljudi, mjesta, vremena) nad drugima i niko to ne može promijeniti niti na to utjecati. Uzvišeni kaže: "Gospodar tvoj stvara šta hoće, i On odabira. Oni nemaju pravo birati. Hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onih koje s Njim izjednačuju!" (El-Kasas, 68)

U ovo spada odlikovanje nekih mjeseci nad drugima, kao što kaže Uzvišeni: “Broj mjeseci u Allaha je dvanaest, prema Allahovoj Knjizi, od dana kada je nebesa i Zemlju stvorio, a četiri su sveta; to je prava vjera. U njima ne griješite!” (Et-Tevba, 36)

Allah, džellešanuhu, odlikovao je četiri mjeseca nad ostalim mjesecima i zabranio je griješenje i nepravdu u njima. Griješenje i nepravda zabranjeni su u svim mjesecima, ali u ova četiri mjeseca imaju posebnu težinu i odgovornost. Ibn Abbas, radijallahu anhu, rekao je: “Riječima: ‘U njima ne griješite!’, misli se da je zabranjeno griješenje u svim mjesecima, a zatim su izdvojena četiri mjeseca, koja je Allah učinio svetim, uzdigao njihovu svetost, uvećao je kaznu za grijeh i nagradu za dobro djelo učinjeno u njima.”

Osim što je svjestan da je griješenje u svim njegovim oblicima i vrstama, u svetim mjesecima, opasnije i ima veću težinu, nasuprot tome vjernik osjeća da je pred njim sezona u kojoj se natječu oni koji žele da se natječu, zarađuju nagradu trudbenici i koja je, u sebi, objedinila dvije vrijednosti i posebnosti: vrijednost vremena i vrijednost mjesta.

Što se tiče vrijednosti vremena, to je vrijeme svetih mjeseci, zul-ka'deta, zul-hidžeta, muharrema i redžeba, a dovoljno je vrijednosti to što je prvih deset dana zul-hidžeta odlikovano nad ostalim danima u godini.

Vrijednost mjesta ogleda se u posebnosti Meke – časnog grada i najsvetijeg mjesta na Zemlji, utočištu svakog pobožnjaka i zakira, onoga koji puno Allaha spominje, a dovoljno je vrijednosti i počasti u tome. Allah Uzvišeni zaklinje se u svojoj časnoj Knjizi, “sigurnim gradom” (Et-Tin, 3) – tj. Mekom, koju je učinio svetom, zabranjenom i zaštićenom: “Ja sam primio zapovijest da se klanjam jedino Gospodaru ovoga grada, koji je On učinio svetim” (En-Neml, 91).

Allah je Svojim robovima zabranio da u njoj proliju nedužnu krv, da nekome učine nepravdu, da love divljač i sijeku drveće.

U ovom blagoslovljenom ozračju dolazi nam sezona hadža, hodočašća Allahove Drevne kuće, prema kojoj je Uzvišeni Allah usadio ljubav u ljudska srca, i od čijeg spomena se srca raznježe, a kada je ugledaju, strahopoštovanjem ispune, iz straha od Allaha i veličanja Njegovih svetinja.

Poštovani vjernici! Karavane hadžija i “prethodnice” gostiju Milostivog pristižu u Meku sa svih strana, iz bližih i daljih mjesta, odazivajući se pozivu Allahovog prijatelja Ibrahima, alejhis-selam, i naredbi Uzvišenog: “i oglašite ljudima hadž!” – dolazit će ti pješke i na kamilama iznurenim; dolazit će iz mjēstā dalekih” (El-Hadždž, 27).

Evo, ovdje među nama su hodočasnici Allahove kuće. Došli su u Svetu zemlju, vođeni čežnjom i ispunjeni žudnjom. Žrtvovali su na Allahovom putu ono najvrednije, ostavili su iza sebe svoje porodice i plodove svojih srca, nisu marili za teškoće i umor koji su pretrpjeli na ovom blagoslovljenom putovanju, s nadom da će postići nagradu koju je obećao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu: “Ko posjeti ovu kuću, i sačuva se ružnih riječi i grijeha, vratit će se kući čist od grijeha kao od majke rođen.” (Buhari i Muslim)

Sve što više posjećuju ovu kuću, povećava se i njihova ljubav prema njoj. Svoju čežnju za njom nikada ne mogu utoliti. Oni, na Allahovom putu, lahko podnose teškoće i napor.

Pogledaj kolika je dobrota Gospodara ove kuće i koliko je jedinstvenih darova i “nakićenih” blagodati poklonio ljudima: stvorio ih je ni iz čega, potom ih je opskrbio iz Svog obilja, a Majku svih naselja – Meku učinio je stjecištem dobročinstva i gostoprimstva i pozvao je ljude: dođite na vrata plemenitosti!

Kada bi znali njenu pravu vrijednost, ljudi bi joj žurno došli, na glavama prije nego na nogama.

O muslimani, kako je samo lijep ovaj prizor i veličanstvena ova slika: muslimani iz raznih krajeva svijeta okupljeni na jednom mjestu, na jedinstvenom skupu, u sezoni hadža, i to je skup svojstven samo muslimanima. Vjernici su došli u ovaj grad, simbol

tevhida – vjere u jednog Boga, i utočište srca pravovjernika – muvehhida, prisežući na iskrenu vjeru na koju je prisegnuo Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, riječima: “Lebbejkallahumme lebbejke lebbejke la šerike leke lebbejke innel-hamde ven-ni’mete leke vel-mulk la šerike leke! – Odazivam Ti se, Allahu, odazivam; odazivam Ti se, nema boga osim Tebe, Tebi pripada hvala, blagodat i vlast, Ti nemaš druga!”

Dok izgovaraju ove riječi, svjesni su i znaju da one ukazuju na iskrenost, vjeru u jednog Boga, obavezu obožavanja Allaha Jedinog, obavezu distanciranja od svih vrsta širka – pripisivanja druga Allahu i priznanje da su blagodati, opskrba, davanje i darovanje isključivo od Njega, jedinog Gospodara, Koji nema druga i Koji je jedini dostojan iskrenog obožavanja. Onaj koji se odazove Allahu, džellešanuhu, on, istinski i iskreno upućuje dove samo Njemu, traži pomoć samo od Njega, oslanja se samo na Njega, prinosi žrtvu samo u Njegovo ime, zavjetuje se samo Njemu, i sve svoje ibadete upućuje Njemu Jedinom i nikome drugom.

Ovaj veličanstveni svemuslimanski kongres i blagoslovljeni skup, koji je sav u znaku tevhida – istinske vjere u jednog Boga, bez sumnje, srđi neprijatelje islama i predstavlja najveću prepreku ostvarenju njihovih planova, širenju njihovih laži i promociji njihovih zabludjelih vjerovanja. Njihove duše gore od bijesa, a prsa su im stegnuta, jer znaju da njihovi planovi odvrćanja od Allahovog puta i udaljavanja ljudi od vjere neće uspjeti bez obzira na to koliko truda uložili i koliko imetka potrošili. A zar je takvo nešto uopće moguće? Allah, džellešanuhu, dao je muslimanima uzroke pobjede, ustrajnosti i opstanka koji slabe i odbijaju svaki pokušaj i nastojanje istrebljenja muslimana i potpune dominacije nad njima.

O muslimani, ono što posebno daje draž ovom velikom ibadetu i značenju islama jeste okupljanje islamskog ummeta oko jedne riječi, tevhida – čiste i nepatvorene vjere u jednog Boga; spaja ih veza vjere i bratstva u ime Allaha; jedinstvo, u svim njegovim dimenzijama, vidljivo je na svakom njegovom koraku. Sve hadžije su jedne vjere, obožavaju jednog Boga, pravac kretanja im je jedan, jedna im je kibla, jedan im

je slogan, jedan im je izgled i stanje, jedan im je poziv i uzvik, borave na jednom mjestu, obavljaju jedan posao, i jedna im je želja i cilj.

Stanovnici ovih svetih mjesta i oni koji borave u njima moraju biti svjesni blagodati koju im je Allah podario, i zahvaljivati Mu na blagodarnosti i dobroti, i što ih je učinio od stanovnika Harema – svetog, zaštićenog prostora i dao im priliku da borave u njemu. To je, zaista, posebna blagodat! I veliki poklon kojem se nada svaki vjernik!

Cijenjeni vjernici! Hadž je uzvišeni ibadet, jedan od najčasnijih ibadeta i jedno od najvrednijih pobožnih djela koja približavaju Allahu. Peti stub islama. Musliman je dužan obaviti hadž čim stekne uvjete za to, i biti krajnje odgovoran prema svojim vjerskim obavezama, ne odgađati ih i ne propuštati. Česta je pojava da musliman ne obavi hadž do svoje tridesete, četrdesete, pa i više godina, pravdajući se raznim opravdanjima, naporom, umorom, gužvom, troškovima i sl., što je velika greška i propust. Čudno li je stanje takvih, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Ko želi obaviti hadž, neka požuri.” (Ahmed i Ebu Davud)

Ovaj hadis ukazuje na to da onaj ko je u mogućnosti obaviti hadž, treba iskoristiti priliku prije nego što bude spriječen u tome, i nadati se nagradi kod Allaha za teškoće koje ga snađu na tom putu i potrošeni imetak u ibadetu, upravljajući se riječima Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Aiši, radijallahu anha: “Nagrada je srazmjerna uloženom trudu i imetku.” (Hakim, a osnova ovog hadisa nalazi se u dva *Sabiha*)

Cijenjeni vjernici! Nastupili su blagoslovljeni dani, prvih deset dana mjeseca zulhidžeta, dani dobra, spasa i uspjeha. Ko ih doživi i iskoristi njihovu vrijednost, svrstao se među sretnike, jer to su najbolji dani na dunjaluku, kao što nas je o tome obavijestio Iskreni i Istinoljubivi, poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. Oni su velika prilika za povećanje dobrih djela, i u njima mogu učestvovati i hadžije i oni koji to nisu.

Rekao je Ibn Redžeb, Allah mu se smilovao: “Allah, džellešanuhu, usadio je u vjernička srca ljubav i čežnju prema Svojoj Časnoj kući, a pošto svaki čovjek nije u mogućnosti vidjeti i obići Bejtullah svake godine, propisao je hadž jednom u životu

za one koji su u mogućnosti, a prvih deset dana zul-hidžeta učinio je zajedničkim dobrom hadžija i onih koji nemaju mogućnost za obavljanje hadža.”

Na nama je, vjernici, da Uzvišenom Allahu pokažemo ono najbolje u našim dušama, a posebno u prvih deset dana zul-hidžeta, za čiju vrijednost Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Nema vrednijeg djela od onog učinjenog u ovim danima.” Upitali su: “Pa čak ni džihad na Allahovom putu?”, a Poslanik je rekao: “Pa čak ni džihad na Allahovom putu, osim čovjeka koji izađe u borbu na Allahovom putu, sa životom i imetkom, i ne vrati ništa od toga.” (Buhari)

U Ahmedovoj verziji stoji: “Nema boljih dana kod Allaha, u kojima je Allahu draže dobro djelo, od ovih deset dana. Donosite što više tehlila (la ilahe illallah), tekbira (Allahu ekber) i tahmida (elhamdulillah).”

U ovim danima propisano je svako dobro djelo: tesbih, tehlil, tekbir, spominjanje Allaha, traženje oprosta od Njega, učenje Kur’ana, post, sadaka, dova, dobročinstvo prema roditeljima, održavanje rodbinske veze, pozivanje na dobro i odvrćanje od zla, iskreno pokajanje, srčana djela poput: istinoljubivosti, iskrenosti, praštanja, čišćenje srca od pakosti, mržnje i zloradosti i ostalih pokvarenih djela koja Allah prezire.

O muslimani, ako je žurenje sa dobrim djelima pohvalno i poželjno u svakom vremenu, i na svakom mjestu, njegova vrijednost i nagrada dodatno se povećavaju u blagoslovljenim vremenima i na blagoslovljenim mjestima. Budite svjesni Božijih blagodati, iskoristite svoje vrijeme, činite dobro, možda vas Uzvišeni obaspe Svojom milošću i postignete sreću nakon koje više nikada nećete biti nesretni, i budete od onih koje je Allah očistio i prosvijetlio, koje je odabrao i s kojima je zadovoljan i koje je učinio zadovoljnim.

